

דברי הכפר

תפלת יום כפור

על חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעצאת קצח:
 ועל כלם אלוה סליחות סלח-לנו • מחל-לנו • כפר-לנו:
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת על:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית קע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
 על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהוק לבב:
 ועל כלם אלוה סליחות סלח-לנו • מחל-לנו • כפר-לנו:

מספר 887

ט' בתשרי תשמ"ה
5.10.84

כפר הנשיא

על דף פנימי
לא פרסום

מה נשמה?

* איזק וג'יין חזרו מחו"ל.
גם הרי ברג חזר מחו"ל
אורי אדלשטיין גם כן חזר מחו"ל. סיפר שהבנות בפנומה הל או-לה-לה-לה!!
אין לגעת בהן, אלא להסתכל בלבד.

* משפחת איסטון - נשאר את משפחת איסטון בצד לרגע.

* דוד ושאולה אלמן עדיין בחו"ל...

* אילזה ביקשה לדעת, כמה אנשים באמת ישבו בראש השנה בחדר-האוכל? - גם אני.

* אביבה גולדברג ניסתה להרשים אותי. אמרה לי שהוציאו בחגים מעל חמישה מליון... כאשר מחשבים זאת על בן-אדם, זה יוצא בערך בין 15-20 דולר. מעניין, לא?

* בשבוע שעבר זכרנו את סטיב בן-יוסף ביום השלושים, איש איש בדרכו הוא. במועדון שמעו את אוסף התקליטים שלו וגם כן זכרו אותו.

* ביום שלישי זה התחיל קטיף הכותנה. רענן סיפר, שהוא מקווה לשבור בקבוק שמפניה על הקטפת החדשה - איזה בזבז!

* מיכלי מ. יוצא לרכז את הקטיף לחודש (הוא מקווה ליותר). במקומו מסדר אות-תנו ג'קי - תלונות במשרד "רוית" בת"א.

* דב קולט מצלם פורטרטים כל ערב.

* אלן ואיליין איסטון חזרו מהמזרח הרחוק בלי עיניים מלוכסנות... שלי ואנדרו עדיין באוסטרליה בירח-דבש.

* מזל טוב לג'ק ועירית לוי. לצערי הפעם לא אני מעביר את הגביע. בכל זאת - לבריות!

שלכם בפריסת שנה טובה
וימים נוראים קלים

מיכאל א.

"דברי הכפר" מעיר

א. התנצלות: בגליון הקודם נשמטו המספר, התאריך ושם הקיבוץ. והרי התיקון: מספר 886, כ"ט באלול תשמ"ה, 26.9.84 - כפר הנשיא.

ב. הגליונות הבאים מתוכננים לימי שישי. המעוניינים לפרסם הודעות ותכניות יקחו זאת לתשומת-לבם. (יש חגים באמצע!)

רות גלעד

ימי הולדת

7.10 איזק פוטש

מר סידני פרידלנדר

דוריס וויט

אורן פרלסון

עודד כץ

אייל אורן (נכדו של ריינס)

8.10 הילה אפרוט

גל אפרוט

שריטה סינה

10.10 נעמי קולמן (רחמני)

11.10 יואב עדר

אהוד המאירי

12.10 אוולין ואלאך

13.10 בני פורסטר

ימי נישואין

9.10 פם וינקל מנדזיגורסקי

10.10 רחל ואילן גינת

11.10 קרול וגרשון שרק

ניקול וריצ'רד איסטון

* להולדת הבת-הנכדה *

לנעמי ולפרץ

לפם ולינקל

ולכל משפחת מנדזיגורסקי הענפה

* ו ל נ י ש א י ם *

ג'אק ועירית לוי

תוכנית

הגענו לשלב בהכנות לקראת מפגש חניכי הנוער, שייערך אצלנו (ביום ב' חול-המועד סוכות, שהוא שבת י"ז בתשרי תשמ"ה, 13 באוקטובר 1984) שבו אפשר לפרסם את פרטי התוכנית, כשאנו יודעים בוודאות על בואם המיוחל של כוגרי שלוש החברות שהתחנכו אצלנו: "נטעים", "איתנים" ו"אלונים". מספר המשתתפים המדויק לא ייודע עד קרוב לאירוע עצמו (האופטימיסטים אומרים - "עד שיגיעו" והפסימיסטים גורסים - "עד שישעו"). מה שבטוח הוא שיבואו עם בנות/בני זוגם וילדיהם, ואלה שכבר כתבו לנו מביעים התרגשות וציפייה למפגש עם אלה - חבריה שלמדו איתם וחברי המשק - שראו בפעם האחרונה לפני שלושים שנה או יותר.

להלן התוכנית:

11.30-10.00 - מתכנסות במועדון לכיכוד קל, שיחת רעים וחידוש ההיכרות באופן בלתי-אמצעי. בכוונתנו לחלק תגים שישאו את שם האורח וחברת הנוער שבה למד. היות ולפי דעתו של הצוות המארגן השיחה הזאת היא אולי עיקרו של היום, שריינו למפגש זה כשעה וחצי.

11.45 - אורחינו וחברים שרוצים לאכול איתם יחד - יאכלו ארוחת-צהריים (משמרת שניה תחל משעה 12.30 וחברים ואולפניסטים ומתנדבים מתבקשים לא להקדים לבוא, כדי להקל על צוות חדר-האוכל).

12.45-12.30 - סיור במשק בקבוצות בהדרכת המטפלות והמדריכים של הימים ההם (פנינה ל., ג'ק ג., בטי ד., רחל א., נטע, אדי, מאיר, משה, ישראל ואריק).

14.30-14.00 - (אם מזג-האוויר ימשיך להיות קיצי וחם) יגיעו מן הסיור אל ברכת השחייה. כאן, כבכל מקום, חברים מוזמנים לבוא ולשוח.

16.15-16.00 - ארוחת ארבע בשש קבוצות על הדשאים הסמוכים לבתי החברים הב-איח: פנינה, גבי, ג'ק גולן, אדי ואריק. חברים אחרים מוזמנים לשחות, לזלול ולעזור באירוח.

18.15-18.00 - ארוחת ערב בחדר-האוכל (מובן שסדרן העבודה יצטרך לתגבר את הצוותים הרגילים שעושה "מסירת שבת" בחדר-האוכל באותו יום).

19.30 - מסיבת סיום במועדון שתוכניתה נוסטלגיה: שירה בציבור, סרטים ושקופיות...

21.00 - פרידה מאורחינו.

יש עדיין פרטים בתכנון. הצלחת היום תלויה במספר גורמים: מספר "חניכים" שיבואו; מזג-האוויר; נכונות חברי המשק להשתתף בפגישות ובשיחות.

רצוי שחברים שמצפים לאורחים משלהם יקחו בחשבון את העומס שייווצר באותה שבת - בחדר-האוכל, בברכת השחייה וסתם במזכרות המשק. ככל אופן מצפה לנו יום מיוחד של מפגשים עם צעירים של אז, שכיום הם בני ארבעים-פלוס והורים לילדים גדולים.

א ר י ק

טיול סתיו

בזמן האחרון היינו משופעים טיולים לירושלים, אך מאחר וירושלים פנים רבות לה, אנו הולכים לפי הכלל: כל המרבה לטייל בה הרי זה משובח. הפעם (בסוף אוקטובר) טיול מודולארי בן יומיים, אשר בתכנונו ננסה לספק רמות שונות של ידע, התעניינות ויכולת.

אז מה זה - "טיול מודולארי"? בחלוקת היום לשלושה חלקים ובקיום שניים או שלושה מסלולים. בכל חלק של היום ניתן לכל משתתף אפשרות לבחור את הרצוי לו. בסוף כל מסלול תהיה אפשרות להצטרף לאחד המסלולים הבאים בחלק הבא של היום, ואיש לא יהיה כבול למסלול של יום שלם. אפשר יהיה גם לדלג על חלק מסלול אחד ושוב להצטרף אחר-כך.

נשמע מסובך?

על הסיבוכים נקווה להתגבר, להקלת החבר ולהנאתו.

לינה באכסניה. תופיע רשימה להרשמה. שבת ויום ראשון.

המסלולים המוצעים לפי שעה כוללים את מערב שער שכם, ראשית העיר המערבית ושכונותיה, 2 מסלולי כנסיות, הרובע היהודי, הרובע הארמני, עיר דוד, הר הבית, ועוד ועוד.

צוות המדריכים והמארגנים - בעזרת כוחות מקצועיים מירושלים - הם: אבי ר.,

יונתן ס., אפרים מ., אריה ו. וטומי. כדי לבחון את רצונות החברים והצעות

נוספות, אנו מזמינים את החברים "להטריד" את אנשי הצוות בימים הקרובים. זה

יעזור לנו לגבש את התוכנית.

כטיול הבא בירושלים!

טומי

ריכוז תרבות

הודעה זו נמסרת באיחור-מה: לאחר תקופה שבה החליפה אותי שושי ק. בריכוז התרבות, הריני חוזר למלא תפקיד זה עד לבחירת רכז תרבות חדש.

לשושי - תודה!
אודי ו.

זכיתי באור מן ההפקר

שלא מן החסד, נותן אני כאן את הרשימה הבאה, ולא כמתוך פיוס, לאחר בקשות והפצרות רבות. לא אחת נתבקשתי ע"י חברים שונים, להמליץ בפניהם על ספר זה או אחר מעל גבי עלון זה. דחיתי אותם, מתוך שאיני רוצה לעשות סחר ומכר במוצר, שלדעתי עדיין שומר על טיב ואיכות גבוהה.

אך מוצר אחד כה הסעיר ורומם את רוחי - ומי שמכיר אותי יודע שהדבר כמעט בלתי-אפשרי בנסיבות הקיימות - הביא אותי לידי כך, שאכתוב רשימה זאת. כוונתי לספרו החדש של יעקב שבתאי - "סוף דבר". ישנה אירוניה מסוימת בהגדרה "ספרו החדש של יעקב", היות וסופר מומלץ זה נפטר לפני ארבע שנים. בן ארבעים-ושבע היה במותו ולא זכה לסיים את ספרו, למרות שכתבו מילה במילה. לפי מירב ידיעתי, רק פרק אחד (השני בקובץ) הביא הסופר לעריכה סופית, ואילו האחרים נוספו ונח-תמו בידי אשתו עדנה.

בפרק הראשון, שהוא המורכב ביותר, אנו למדים על השקפת עולמו של הגיבור. הפרק נמתח לאורך שש מאות דפי פוליו בכתב-יד צפוף ועקשן של המחבר, ולידי הקורא, בשלב החתימה, מגיעים שמונים עמודים בלבד. מכאן אפשר ללמוד על דרך עבודתו המיוחדת של הסופר. כמעט כל משפט ומילה נכתבו שלוש וארבע פעמים. לכל משפט כזה יצר יעקב אלטרנטיבה שונה, ולבסוף היה צריך לבחור במשפט האמין עליו ביותר.

כזה היה היה יעקב שבתאי בחייו - קפדן, מחמיר, וחסר פשרות. חשיבות מרובה ייחס לספרו האחרון. הוא חזר לעתים קרובות בפני מכריו ואמר שזוהי "צוואתו", למרות שלא היה מודע לאפשרות שחייו כה קצרים ושבעצם לא יזכה לגמור את ספרו. לעתים, ברגעי משבר בשעת הכתיבה, היה חוזר ואומר שהספר יוריד אותו יגון שאולה.

כאן אני מגיע לעצם העניין והוא גיבורו של יעקב שבתאי, המכונה בספר "מאיר". הספר פותח כך: "בגיל ארבעים ושתיים קצת אחרי סוכות תקף את מאיר פחד מוות וזאת אחרי שהכיר שהמוות הוא חלק מחייו". ודאות המוות היא נקודת הזינוק ברומן. תחושת הצעידה אל המוות שוללת מהגיבור את חירות המחשבה ומונעת ממנו את היכולת לבחון בבהירות את קיומו האנושי במסגרת חיי היום-יום.

במקביל לתיאור עלילת הרומן הייתי רוצה, ברשותכם, לחבר את הגיבור אל יוצ-רו יעקב שבתאי. מאיר, הגיבור, הוא בן גילו או לפחות מאותו עשירון. שניהם, במודע ולא במודע, צועדים למול המוות. נשאלת השאלה, האם היה מודע יעקב לחוליו? לפי מירב ידיעתי, מחלתו של יעקב באה בחטף ולאחר זמן קצר נפטר. כלומר בזמן עשיית הספר, שזמן כתיבתו נפרש על תקופה של שלוש שנים, היה אדם בריא. נשאלת השאלה, האם ישנה כאן ידיעה תת-הכרתית במוות או שיד המקרה בדבר?

עובדת המוות אינה נתפסת במלואה ע"י מאיר, למרות שתחושת הסוף מביאה עליו מועקות וייסורים. מאיר חש את מועקת המוות ומתרגם אותה לאוסף של פרטים פרוז-איים, כמו למשל כמה זוגות נעליים עוד ירכוש עד יום מותו או כמה סרטים עוד יספיק לראות. הקורא אינו יכול שלא לגחך למישמע הדברים הללו, כי בעצם ידוע לו, שמאיר בסך-הכול סובל מלחץ דם גבוה בלבד ואין שום סכנה ממשית לחייו. אך משום מה ידיעה זאת נופלת על מאיר כגזר-דין-מוות.

מכאן אפשר לעמוד במקצת על אופיו של הגיבור. מאיר מכנה את מחלתו "כישלון אישי מביש ופגם בגבריות". דמותו של מאיר מצטיירת בעינינו כאדם מאוד בינוני, פשוט-הליכות ובמידה מסוימת פרימיטיבי בדרך מחשבתו. אורח חייו המשעמם, מחשבו-תיו המפותלות שבעצם אינן מובילות לשום מקום, מעלות בזז ולעג בפי הקורא, אך מדהים הוא, שבסופו של דבר אינך יכול שלא להזדהות איתו. כל משבר, כל אירוע

(זכיתי באור - המשך)

זהו בעצם משבר שעובר על כולנו. לעתים אתה מרגיש, כאילו בעצם מדובר כאן בך, כאילו מאיר זה אתה והחויות שלו הם נדבכים בעברך. הטיולים האין-סופיים בעיר תל-אביב, הסיורים ברחובות המוכרים והחיפוש המתמיד שלו אחר דפיקה טובה - כל אלו יוצרים מימד אמין ביותר ומוכר לכל גבר.

מתוך אמונה שלי שאפשר לשכתב חוויות בצורה אמינה רק אם אתה חווה אותן בעצמך, עלה בדעתי שרגליו המובילות לאבדון של מאיר הן בעצם רגליו של יעקב, ומכאן שהיה - כמו מאיר - מודע, כי חיו הם כישלון ושלא יזכה, בעצם, להגשים את מאווייהם הכמוסים ביותר. המעגל, שבו נתון מאיר, הוא זה של חיי היום-יום בלבד, מעבר לזה הוא אינו מכיר. מעבר לכיסופים לא קיימת בו בעצם הדרך המובילה להגשמה. אינך יכול שלא לבזות לאדם כזה, אך בסופו של דבר, כפי שאמרתי כבר קודם, מאיר הוא יעקב, אתה ואני. איזה עצב ארץ-ישראלי וחוסר תקווה עולים למישמע השורות הללו ויפכן שההגדרה הזאת היא כלל-עולמית. נשאלת השאלה, האם אנו צריכים לרחם על עצמנו? נדמה לי, שזאת נקודת המפתח בסיפור. לכן הצוואה של יעקב היא צוואה של כולנו. נדמה לי, שהוא מבקש מאיתנו להתעלות, לשבור את שיגרת חיינו האפורה, ולעשות. כי רק דרך העשייה מולידה את יצר הקיום.

לקראת סופו של הספר מגיע מאיר להרהר במהותה של החירות. שתי השקפות נאבקות בו: האחת - "שהחירות באה למלא כל תשוקה ומשאלה". השקפה זו ממלאת אותו דכדוך. ואילו השנייה היא הידיעה "שהחופש הוא הכרת ההכרח", וזו ממלאת אותו חדווה. לאור ידיעה משמחת זו חוזר מאיר לימי ילדותו המוקדמים ומעניק להם משמעות מחודשת. ההשלמה עם עולם הילדות מביאה אותו לידי לידה מחודשת. לידה זו מזרימה בו כוחות וחיים חדשים ומנערת מעליו את כל הייסורים.

אני מזמים את כולם להצטרף ולהתנסות בחוויה. יעקב לא זכה לה. מאיר כן. ומאיר זה אנחנו.

ר ו נ ו

נ ר - ז י כ ר ו ן

י"א בתשרי - אסתר סינה

י"ד בתשרי - גבי מרגה גרינברג

ט"ז בתשרי - ארנון וטרמן

י"ז בתשרי מר יצחק סטרוקובסקי

MAGEN
DAVID
ADOM
IN ISRAEL

מגן דוד
אדום
בישראל

יום תרומת דם במשקנו

יתקיים ביום ב' 8.10.84 בשעה 16.00

אמאסל

מהמכסה

ברצוננו לעזור לך
באחד התפקידים.
אל תכבסי,
אל תגהצי, בחזרה תקבלי,
אם רק תשלחי
את הבגדים לתאים נכונים.

שימי לב רק לסימון מיוחד
שמופיע בתווית לבנה:
"קוט" (COT) סי - או - טי,
"כביסה עדינה";
אס - ווי (SY) "סי" -
"סינתטי" תא הכביסה.
וכל פריט אחר - כביסה רגילה.

מטפלת נחמדה,

עובדת כבר ימים,

מחנכת,

מלמדת,

מנקה

ומבשלת,

מלבישה את הילדים.

אנו לא מצפים שתכירי

את כל סוגי הכביסה,

התהליכים,

הסבונים,

חום המיטב

וכמויות המים.

קיבלנו עבורך את כל ההחלטות!

אם תווית לבנה אינה על הבגד -

טפלי נא בו כפי שאת מלומדת:

פיז'מה, מצעים, מגבות, סיגורים,

ג'ינס וגרביים - אפילו תחתונים,

אינם כביסה עדינה ומיוחדת!

פיליס

ברכה לבנים

26
33
11
33

אני מברכת את ועדת בנים ומאחלת לכולנו
שנה פוריה.
לשלושים-ושישה החיילים הנמצאים אי-שם בארץ,
סיימו את שירותכם ללא מלחמות
וחיזרו הביתה בשלום.

לארבעים-ושישה החבריה הנמצאים בבית,
מי שחזר כבר מחופשה ומי שמחכה לצאת -
לכולכם קליטה מהירה וחיזוק שורשים.

לחמישה-עשר החבריה, מסיימי שנת שירות,
בנים מאומצים ונספחים, המחכים לשרת בצה"ל -
שירות קל!
ולסיום:

לארבעים בנינו הנמצאים כיום מחוץ לבית -
מי בארץ ומי בחו"ל - ביתנו פתוח עבורכם.

ל כ ו ל נ ו

ש נ ה ט ו ב ה !

(הדברים נאמרו ע"י ונסה ו. במסיבת ראש השנה)

36

46

15

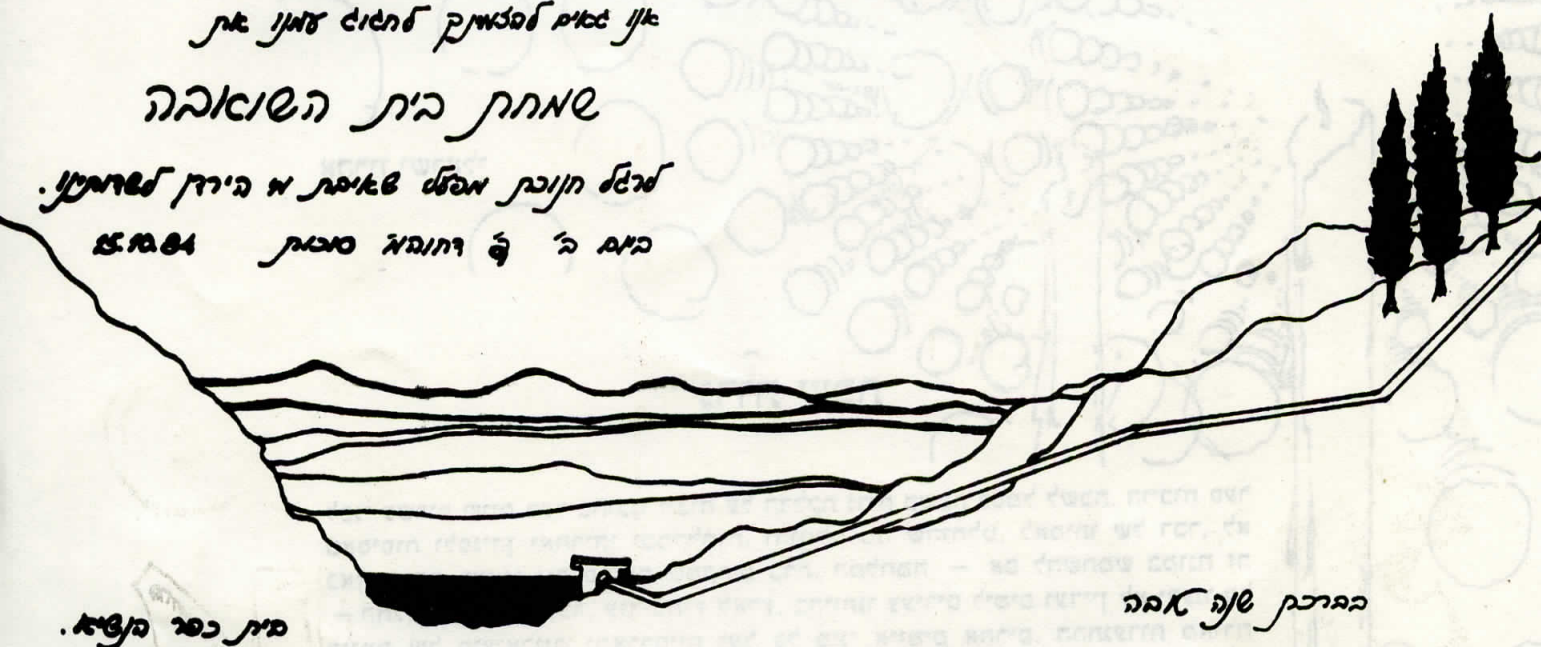
40

אנו מאים לסמאנק עתונו את

שמחת בית השואבה

לרגל חנוכת מפעל שאיבת מי הירדן לערד.

ביום ה' 9 ותרמ"ה סוכות 15.10.84

מית כפר הנשיא.

במרכז שנה אבה

שמחת בית השואבה

מסיבה לרגל חנוכת מפעל שאיבת מי הירדן לשדותינו תתקיים ביום ב' 15.10.84. למסיבה הוזמנו כ- 200 אישים מהממשלה, הכנסת, התק"ם משקי הגליל וכאלה שנטלו חלק בהקמת המפעל. קבוץ כפר-הנשיא רואה חשיבות בארוע, אשר יבטא את השיתוף הפורה בין כל הגורמים והביצוע המהיר והכמעט מושלם של תוכנית, שזה לא מזמן הייתה בבחינת חזון.

האורחים יגיעו למשק ב- 13.30 ויסיירו לאורך הקו ברכב מאורגן. במכון יערך טקס פתיחה רשמי. בשעה 16.00 לערך, יתקיים טקס ארוך יותר לכל המוזמנים וחברי כפר-הנשיא באמפי. הטקס יכלול: נאומים, הופעות, תערוכה בפבליון וכן כיבוד במדשאות של בריכת השחיה. פרטים מלאים יפורסמו בשבוע הבא.

ישראל א.

האחראי לארוע

אהרון ישראלי

נרות שבת

לפני עשרות שנים סער בתוכנו ויכוח על הדלקת נרות בשבת כסמל לשבת. הויכוח סער באסיפות ולפניהן ואחריהן ובמקלחות, והוחלט מה שהוחלט. לאמיתו של דבר, לא כאן, בגבת, יצאנו נגד סמלים שמקורם בדת. המלחמה — אם להשתמש במונח זה — החלה בימים משכבר, עוד בחוץ לארץ, בהיותנו צעירים לימים ועדיין לא ידענו על קיומם של סוציאליזם ומארכסיזם ועל כל מיני איזמים אחרים. ההתנערות מאורח החיים הדתי וסמליו היתה אז אחר מגילויי המרד במציאות היהודית, זה המרד שהוביל לעליה, לעבודה, לקיבוץ. לא ספרים אפיקורסיים, ולא תורת המטריאליזם ההיסטורי — לא הם שחוללו את המהפכה במושגים ובהתנהגות. הספרים והתורות נתנו שם והגדרה לכל שתסס בפנים, נתנו חיזוק תיאורטי למה שכל אחד חש. הספרים והתורות כבר באו אל המוגמר.

מן הראוי לזכור: לא רק לנרות השבת לא נזקקנו. גם המועדונים שלנו בתנועה בחוץ-לארץ חשופים היו, ללא פרח, ללא תמונה, ללא שום קישוט. והרהיטים היו ללא תואר והדר. גם חדרי האוכל שלנו בימי ראשית הקיבוצים בארץ היו ריקים מכל קישוט. ולא רק על שום הדלות החמרית. היתה זה מין טעם-חיים פוריטני, שהפוריטניות שבו היא שהיתה התוכן. בלי להיתפס לאידאליזציה יתירה של העבר, ניתן בכל זאת להגיד: היה שפע אור בלב פנימה, ללא צורך בתאורה מלאכותית ובקישוטים ובפאר. הדיון הרעיוני, השירה בצוותא, הריקוד — הם שהיו עונג השבת והחג. על שום כך נעדר אז הצורך בנרות וככל מיני אביזרים אשר כזמנם היו לאבותינו סמל וכיטוי לחג, ואילו לנו נראו כריקים מכל תוכן ומשמעות.

בדרך החיפושים למתן דמות לחיינו, לפי הצרכים והנסיבות והנתונים של היום, כל נתיחס בביטול או בזלזול לכל שעשינו ואמרנו בעבר הלא-רחוק. ודאי היתה אז, פה ושם, הגומה יתירה בקנאות, אולם מי יתן ושמץ של אותה קנאות לערכים, שרווחה אצל הראשונים, תהיה נחלת הדורות הצעירים. והיו סוערים גם עכשיו ויכוחים באסיפות ולפניהן ואחריהן על סמלים וערכים בחג ובשבת. על ערכי רוח והווי — והיה זה פתח להתעלות זו שהיא רצויה כל-כך ונחוצה כל-כך אליבא דכולנו.

1960

מתוך הקובץ "עוללות" שיצא לאור בהוצאת הקיבוץ המאוחד

מספר מילים על חגים בליל הנשיא

מה ארע לנו?

פעם חגנו היו ימים שציפנו להם ולא היה מחסור בחברים שרצו לעזור להכין ולהנות מהם.
כיום מעורר הסילוסטר התלהבות רבה יותר מאשר סוכות, שבועות ואף פסח. האם עלינו לקיץ על דעיכתה של דרך היהדות והעלמם של ערכים קיבוציים? האם עלינו להאשים את הטלוויזיה, חילוניות ומשיכתנו להשפעות מיצונות לא יהודיות? וחשוב ביותר, מה ניתן לעשות והאם ניתן?

הבעיה היא בעיקר שינוי טכנולוגי ותרבותי שחל בפשד אלפיים שנה. לפני אלפיים - שלשת אלפים שנה - כשהקים היחיד התבסס רק על תוצרת הקלאות לגון חטה, צאן, ענבים תאנים וכו'. היתה לסוכות, פסח ושבועות משמעות גדולה ומידית לגבי העם. יכול גדול היה סביב טבעה ומוצדת לחגיגה וסעודה כיום. לשפחות 30% מכללתינו מבוססת על הקלאות (שדרך אגב אינה כוללת אף אחת מהתוצרות עליהן חגו בעבר) וכשהצלחה כללית מבוססת על טכנולוגיה ומפעילות כלליות נכונה. פי יכול להתייחס ברצינות לחגיגות האסיף העתיקות?

באם נאהב זאת או לא, החגיגות המסורתיות שלנו ימשיכו להתנוון, וצורות חגיגה יותר רלוונטיות תהווה להם תחליף בעיתנו. היא לנסות לקבוע כיצד למלא את הוואקום שנוצר מהעלמותם של נוסחים ישנים.

ההנהגה הרבנית בגולה, לעוד במהרה להעריך את התנאים החדשים של עם מפוזר ועירוני, ובמשך הזמן ערכה עודדיקציה של החגים היהודיים. חגים הקלאיים רבים הושפטו, ואלה שנשארו - פסח, סוכות, שבועות - הולעטו בהרבה משימות. חוקים ואוטוריטת אלוהית, והמשפעות החקלאיות נשארה להז קלוש שהיה מובן למעטים.

תוצאת מעשיהם נראות לא מושכת לגבי חובנו כיום, אך עבודתם הבטיחה שגלגל החגים יחזק וישמור את היהדות כל זמן הגלות. באם נרצה שחגיגנו ימשיכו לחזק לשמור את היהדות בקונטקסט מודרני, גם עלינו ללמוד כיצד לשנות את החגים על מנת שיתאימו לערכים החדשים של זמננו כמו שעשו הרבנים דאז. אילו שינויים אלה חגים לשמור ואיזה לשמוט, איזה טקסים כיום מתאימים ואיזה תוכן לתת לחגיגות? כל אלה יהיו תלויים במידה בערכים ובמבנה האמיתי של היהדות העתידה.

מספר עלים על חגים בלכר הנשיא (המשיך)

הרבנים נמצאים במחויבות לצורך הגלותות, שבין היתר תומכת בהיררכיה הגלותות ונמעמדם בה. תגובתם למצבים חדשים היא שעל היהודים לדחות את השינויים שחלו ביהדות ב-200 השנים האחרונות. ניתן לצפות מהם לעזרה קטנה ביותר. היום אנו מוצאים עצמנו בסיטואציה דומה לזו של אבותינו שחיו מיד לאחר נפילת הבית השני: בודדים, במצור ע"י אמונות אלטרנטיביות רבות ומגוונות, ועתיד היהדות בידינו.

בערב יום לפור זה. ב-1599 בחדר האוכל, נעריך דיון על הנושא: כיצד אנו בלכר הנשיא נבנה מחדש את מערכת החגים וליצ (חגוג בעתיד?)

סעיפים לדיון

1. מדוע סכות ושבועות ייטרו לחגים כאשר תכנן המסורת העיקרי הוא:

- א. חגיגת מאורע מקלאי שנגר לא דים
- ב. חגיגת מאורע דתי שמעטים מאתנו עדיין מאמינים בו (הענקת אלוהות של התנ"ך וברית אלוהית בין אלהים ליהודים)

2. מדוע לא יחליף יום העצמאות את הנוכה? שניהם מציינים עצמאות לאומית, אך בזמן שחלוכה חוגג את הקמת המדינה החשמונאית (שנאחד רחוקה מאתנו) יום עצמאות מאוד חי בקרבנו.

3. אולי כסח צריך להפוך לחג של מצפון לאומי? למי שזוהי כפורה (שמעם היה חג למצפון לאומי) הפך לחג של מצפון אישי

4. ועוד נושאים קטנים שמעסיק חברים שונים.

להתראות

ויקטור ב"ר

תרגמה!

צולה

פניה אישית:

אלו המוכנים לקחת חלק פעיל באירועי
סוכות, מתבקשים למלא את הדף הצמוד
ולשלוח אותו אלי: ת.ד. 140 בהקדם האפשרי.
תודה מראש -
רָגִי

כָּן לֹא
--- ---

הקמת הסוכה

--- ---

מסיבה - ערב סוכות

--- ---

טיול בקר-פקניק בים

--- ---

"חגית" - ארוחת-4 בסוכה לחיילים

--- ---

תערוכת כלים חקלאיים

--- ---

ערב אושפיזין

שם:

הערות:

נכחו: יעל ש', מכאל ד', עפרה מ', שוש ס', יצחק ע', גדי ע'.
מוזמנים: אביבה, רוי ב', דליה ב', קולין, צפורה, אדי, מלוי, אנג'י, דודו.

1. בקשת רבקה ס' להתקבל לחברות

וועדת בנים המליצה לאשר את בקשת רבקה ס' להתקבל לחברות.

2. שנת חופש

המזכירות שמעה את הודעתם של רוי ודליה שלא לממש את בקשתם לצאת לשנת חופש. התקיימה שיחה שבה הודגשו חיי השיתוף שלנו והאחריות ההדדית ומתוך כך - הקושי לקבל הודעות על יציאה.

3. נסיעות לחו"ל

תת הוועדה לשינוי סדרי הנסיעה לחו"ל הביאה הצעה בענין הקצבת ימי עבודה ופריסת הנסיעות על פני השנה. הנושא יובא לאישור וו. כח-אדם.

4. התקבלה בקשת עתון "על המשמר" שדודו פ' יכתוב טור שבועי קבוע בעתון ומאמר ב"חותם" - המוסף השבועי של העתון. המזכירות ראתה בחיוב את הפניה ואיחלה לדודו עבודה פוריה.

5. אושרה בקשת וו. הנעורים לאפשר לכתה י"א המונה ארבעה תלמידים, להצטרף לכתה י"ב בזכות לבקר באסיפות החברים. הודגש שאין בכך תקדים, אלא התיחסות פרטית לכתה המסוימת הזאת.

6. אושרה בקשת מלוי לתרומה מידי שנה לאגודת "צער בעלי חיים" בגובה \$50. הודגש שאפשר להעזר באגודה בחיפה בטיפול בכלבים. יחד עם זאת, הודגש שוב במזכירות שיש למצוא דרך שונה לשמירת הכלבים בכפר-הנשיא ולנסות לקדם ענין זה ע"י מציאת חבר אחראי לענין.

רשמה: יעל ש'.

נכחו: מכאל ד', יעל ש', הרי ל', גדי ע', רימינד ג', מכאל כ', יענקל מ', נתן ב'.
נעדרו: ברוך כ', אורי א' (חו"ל), יאיר ד' (ח"ל).

1. החלפת שטחים עם איכרי ראש-פינה (מוזמנ: אנג'י ק', איתמר ע')

מרכז המשק דיווח על מפגש שהתקיים בין נציגי משק (מכאל ד', הרי ל', אנג'י ק') לבין איכרי ר"פ הבעלים על שטחים שכגדות הירדן. במפגש הושמעה בפעם הראשונה אינפורמציה מוסמכת על גודל השטח המיועד להחלפה, שלפי המפות מגיע ל- 370 ד' ולא 230 דונם כפי שנמסר לראשונה (225 ד' מרושתים, יתר השטחים זקוקים להכשרה). עקב האינפורמציה החדשה התברר, שאנשי ר"פ מעוניינים בהחלפת שטח זה בגודלו, קריא, 370 דונם. עובדה זו, הינה היבט חדש לגמרי על אפשרות העיסקה מצידנו. היות ובזמנו דובר על שטח תחליפי בגודל 200 דונם בלבד, חשבנו על הפרדס. כיום הכוונה של אנשי ראש-פינה להחלפת כל שטחי דרוז כולל אבוקדו. יש לשקול מחדש אם העיסקה כדאית בכלל למשק, מכיון שפרוש הדבר מכירת כ- 140 ד' אשכוליות מהם 70 אדומות וכ- 200 ד' אבוקדו; מכיון שהאינפורמציה על מצב השטחים של ר"פ מבחינת בדיקות קרקע, אקלים וכו' אינה מספקת; ומכיון שלא קיבלנו תשובות חותכות בנושא פדיון השטח בדרוז; סוכם להטיל על יענקל מ', הרי ל', אנג'י ק', דני פ', ומרכז המשק להכנס לבדיקה מעמיקה ולדווח לוועדה לפני קיום פגישה נוספת בנדון.

2. ניצול אנרגיה סולרית וכו' בחולה (מוזמנ: ברוס)

מרכז המשק מסר על מגעים ראשוניים עם גורמים שונים בקשר לאפשרויות ניצול אנרגיה טבעית (סולרית וכו') סוכם להזמין סקר ראשוני שיהווה יסוד לאפשרות החלטה על כיווני פעולה.

התקיים סיור של וו. המשק בשטחים החדשים שהוכשרו. יש לציין בסיפוק, שנגיע לתוספת של 700 דונם שיאפשרו זריעת כותנה בעונה הקרובה. סה"כ השטח כ- 2200 דונם בשטחי הבית. פרוש הדבר, כי במשך שנתיים הגדיל המשק את שטחי הכותנה שלרשותו ב- 1600 ד'.

3. תוספת מימון כדי לאפשר הפעלת התוכנית החדשה לנסיעות לחו"ל (מוזמנים: קולין צפורה)

המזכירות פנתה לוועדת המשק בבקשה לכלול תוספת מימון, כדי לאפשר הפעלת התוכנית החדשה לנסיעות לחו"ל. כדי לאפשר הפעלת התוכנית, יש צורך בקרן לכיסוי הוצאות חברים, שעד כה לא מימשו נסיעתם לחו"ל. מדובר בסכום של כ- \$ 180,000 שעלינו להשלים במשך 2 - 3 השנים הקרובות. תת הוועדה בהמלצת המזכירות פנתה לו. המשק לכלול סכום זה בתוכנית ההשקעות כ- 2 - 3 השנים הקרובות. וו. המשק אישרה את הבקשה בתנאי שההשקעה תיכלל במסגרת סה"כ ההשקעות הצרכניות של המשק. על וו. חברה והמזכירות לקחת בחשבון החלטה זו כעת הרכבת תוכנית תשמ"ה.

דף אינפורמציה

לקראת שנת התקציב החדשה, כדאי להזכר מה הוחלט אצלנו לגבי התוספת בתקציב.
מיכאל כהן העלה הצעה לתוספת שתחולק לפי שנות ותק בקיבוץ והסביר הצעתו ב- 2.1.83.
הוחלט אז להמשיך לדון באסיפה נוספת.

ב- 13.3.83 התקבלה החלטה ש"תהיה התיחסות בתקציב שהחבר מקבל, למספר השנים שהחבר
נמצא במשק". לאחר מכן הובא ערעור לוועדת חברה והוועדה החליטה להביאו לאסיפה
ב- 10.7.83. באותה אסיפה הוחלט "לקשור את ההגדלה בתקציב לסעיפים" (ולא לפי ותק).
באסיפה שהתקיימה ב- 8.4.84 הביאה וועדת החברה הצעה משולבת של שתי ההחלטות שהתקבלו
באסיפה.

תמצית ההצעה המשולבת היא: לתת תוספת של 7% מתקציב הקיום תשמ"ד. חצי מתוספת זו
לחלק לכולם בצורת תלוש במרכולית. את החצי השני לחלק לשנים: את חלקו האחד לחלק
לפי סעיפים (נכדים, יותר משני ילדים בבית, כר מצווה וחתונה, בנים מעל גיל 18)
ואת חלקו השני לתת לפי דרוג של שנות חברות.

כל טוב וחג שמח!

בברכה,

יעל שפרונג
מזכירה

הזמנה

אנו מזמנים אתכם להשתתף באסיפה כלכלית ביום רביעי, 10.10.84, בשעה 21:15.

האסיפה תיערך בחדר האוכל.

מסלול

10.10.84, יום רביעי, שעה 21:15

ב- חדר האוכל

21:15 שעה ב-

על מנת להבטיח את הצלחת הערב, נא מקומכם כיום.

אנו מוקדים אתכם מראש.

כל שעליכם לעשות, הוא להביא את עצמכם + מזון רוח.

נודה רב

החברים

.....

 קבלת החג ערב סוכות תשמ"ה

מצוות ארבעת המינים - ויקרא כ"ג מ'
 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר,
 כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל,
 ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים.

יום טוב לנו, חג שמח, ילדים נגילה נא,
 לסוכתינו בא אורח - אתרוג זהוב, ברוך הבא!
 לי לי

יום טוב לנו, חג שמח, ילדים נגילה נא,
 לסוכתינו בא אורח - הדס ריחן, ברוך הבא!
 לי לי

יום טוב לנו, חג שמח, ילדים נגילה נא,
 לסוכתינו בא אורח - לולב ירוק, ברוך הבא!
 לי לי

יום טוב לנו, חג שמח, ילדים נגילה נא,
 לסוכתינו בא אורח - בת הנחל ערבה, ברוך הבאה!
 לי לי

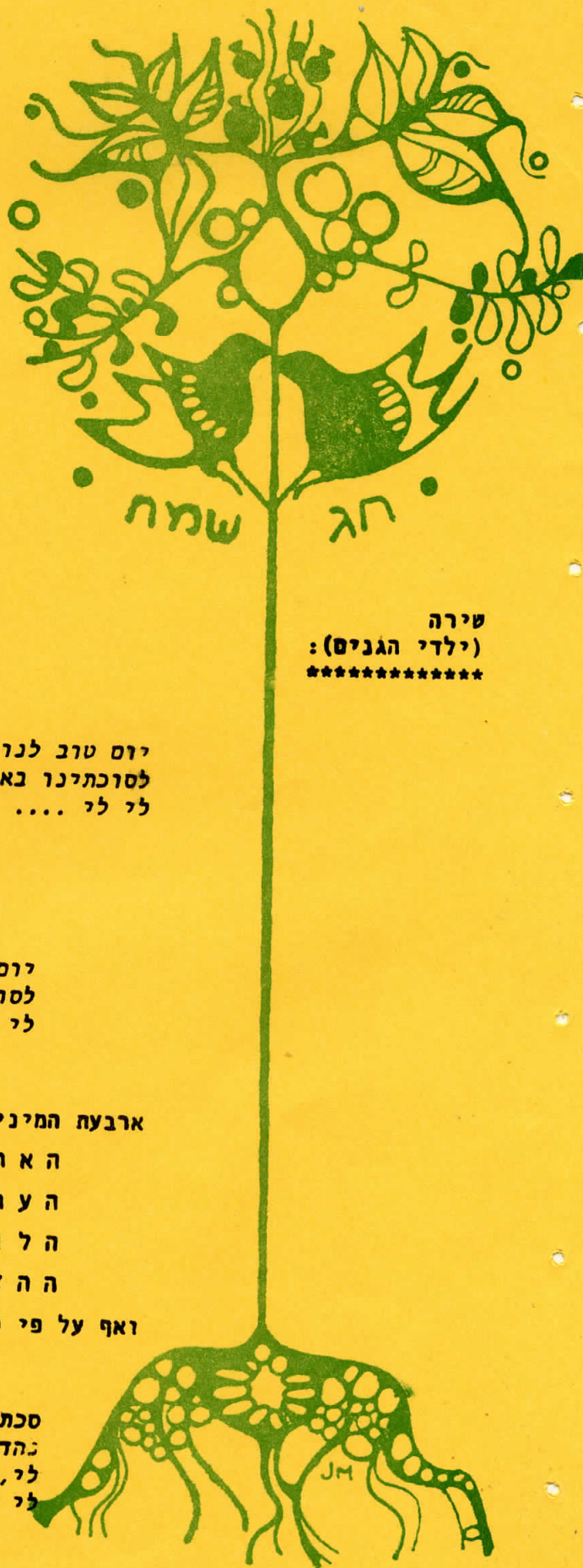
ארבעת המינים:

ה א ת ר ו ג - יש בו טעם ויש בו ריח.
 ה ע ר ב ה - אין בה טעם ואין בה ריח.
 ה ל ו ל ב - יש בו טעם ואין בו ריח.
 ה ה ד ס - יש בו ריח ואין בו טעם.
 ואף על פי כן כולם אחים הם, בני האדמה והשמש.

סבא יש לי, יש לי סב,
 וזקן לו צח, רחב,
 הוא אותי אוהב כל-כך.
 סכתי יכס בסכך.
 סכתי

סכתי, הסכה,
 מהדרת, ירקה.
 לי, לי, לי, רק, רק, רק,
 לי רק מחכה.

מן הבקר עד הליל
 היא עומדת לה בצל.
 לבושה היא עד הגג,
 מקשטת ליום חג.
 סכתי

שלומית בונה סוכה מוארת וירוקה,
 על כן היא עסוקה היום.
 ואין זו בתם סוכה מוארת וירוקה,
 שלומית בונה סוכת שלום.

היא בסוכה תשים לולב והדסים,
 ענף של ערבה ירוק,
 רימון בתוך עליו,
 עם כל פירות הסתו,
 וריח בוסתנים רחוק.

וכששלומית תאמר הביטו זה נגמר,
 יקרה דבר נפלא פתאום.
 יבואו השכנים כולם בהמונים,
 ולכולם יהיה מקום.

ואז מתוך הסכך יציץ לו ויזרח
 כוכב נוצץ כיהלום.
 שלום סוכת פלאים,
 מה טוב ומה נעים
 שלומית בונה סוכת שלום.

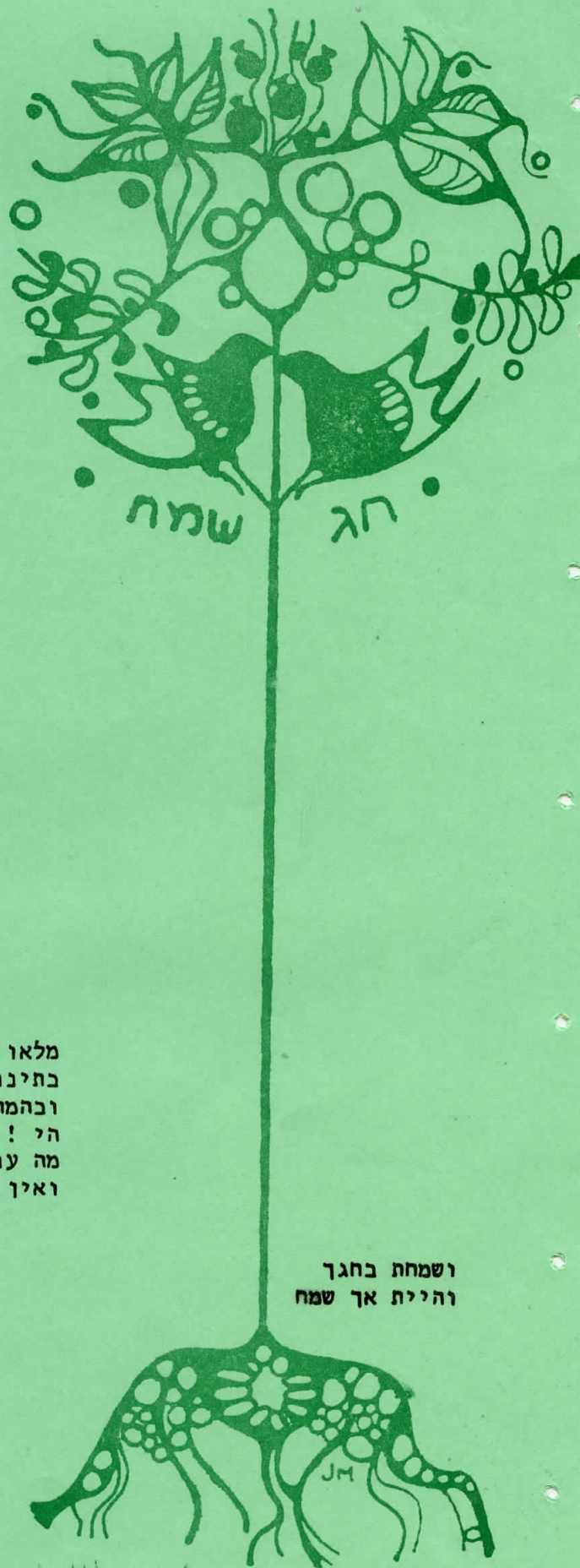
מלאו אסמנו בר ויקבנו יין,
 בתינו הומים מתינוקות,
 ובהמתנו פורה,
 הי!
 מה עוד תבקשי מאתנו, מכורה,
 ואין עדיין?

ושאבתם מים כששון
 ממעיני הישועה

יפה סוכתנו
 סוכת השלום!
 בזכותה כל אחינו
 יבואו הלום.

סוכה אז נבנה
 נכסנה בסכך
 בפרחים נקשט
 ונשירה לה כך:

ערבה והדס
 גם לולב ואתרוג,
 בעלי התמר
 לצרור חן נארוג

מצוות ישיבת הסוכה - ויקרא כ"ג מ"ב

בסוכות חשבו שבעת ימים כל-האזרח
בישראל ישבו בסוכות למען ידעו
דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני
ישראל בהוציאי אותם מארץ מצריים
אני ה' אלהיכם.

והטיפו, והטיפו ההרים עסיס,
וכל הגבעות תתמוגגנהו

מוזגים הכוסות
לברכה ולא לקללו, לשובע ולא לרזון,
לחיים טו ב י סו

ארץ זבת חלב ודבש:

ארץ זבת חלב,
זבת חלב ודבש.

ח ג ש מ ח ו

שירה:

ברכת לחיים:

שירה:
